

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **Symfonie Capital Advisors s.r.o.**, IČO 273 69 552
sídlem Olšanská 5643/1a, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2020, č. j. 13696/20/5100-41452-706053

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Platebním výměrem č. j. 4945135/19/2003-52524-104269 ze dne 27. 5. 2019 správce daně uložil žalobkyni pokutu za nepodání kontrolního hlášení za leden 2019 ani v náhradní lhůtě ve výši 50 000 Kč. Žalobkyně podala proti tomuto platebnímu výměru odvolání, které bylo zamítnuto a odvolací řízení zastaveno rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství č. j. 35418/19/5300-22442-712851 ze dne 26. 9. 2019.
2. Dne 8. 10. 2019 požádala žalobkyně o prominutí předmětné pokuty. Rozhodnutím č. j. 8497345/19/2003-52522-105438 ze dne 14. 11. 2019 byla žádost zamítnuta. Dne 15. 11. 2019 podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání, o kterém správce daně rozhodl rozhodnutím č. j. 8801948/19/2003-52522-105438 ze dne 2. 12. 2019 podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu tak, že řízení zahájené dne 15. 11. 2019 podáním odvolání zastavil, neboť proti rozhodnutí ve věci prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení nelze podle § 259 odst. 4 daňového řádu uplatnit opravné prostředky. V předmětném řízení tak nelze pokračovat z důvodů, které stanoví zákon.
3. Vzhledem k tomu, že správce daně odvolání ve smyslu § 113 odst. 1 daňového řádu nevyhověl, postoupil je dle § 113 odst. 3 daňového řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu (Odvolacímu finančnímu ředitelství, tj. žalovanému). Žalobou napadeným rozhodnutím č. j. 3696/20/5100-41452-706053 ze dne 9. 4. 2020 bylo rozhodnutí správce daně změněno tak, že výrok tohoto rozhodnutí znějící:
„Shora uvedený správce daně rozhodl podle § 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), ve věci řízení zahájeného podáním: Odvolání proti Rozhodnutí ve věci prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení č. j. 8497345/19/2003-52522-105438 zaevid. dne 15. 11. 2019, č. j. 8723386/19/2003-52522-105438 rozhodl takto:
Řízení se zastavuje.“
se nahrazuje textem:
„Shora uvedený správce daně rozhodl podle § 113 odst. 1, písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) ve věci odvolání podaného dne 15.11.2019 proti Rozhodnutí ve věci prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení č.j.8497345/19/2003-52522-105438 ze dne 14.11.2019, zaevid. pod č.j. 8723386/19/2003-52522-105438 takto:
odvolání se zamítá a odvolací řízení se zastavuje.“
4. Toto rozhodnutí je předmětem nynějšího soudního přezkoumání.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

5. Žalobkyně se v podané žalobě domáhá zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž namítá, že věc měla být vrácena finančnímu úřadu, aby vydal nové rozhodnutí ve věci prominutí pokuty, neboť jeho dosavadní rozhodnutí obsahuje chyby, které je třeba opravit. Následně žalobkyně vznáší řadu námitek týkajících se vlastního (ne)prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení. Tyto námítka následně rozvíjí a opakuje v dalších podáních adresovaných v průběhu řízení soudu.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že správce daně I. stupně nesprávně ve svém rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení uzavřel, že se řízení ve věci podaného odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti zastavuje z důvodu uvedeného v § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu, ačkoli dle žalovaného v případě odvolání podaného proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti mělo být podané odvolání zamítnuto a odvolací řízení zastaveno podle § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu, neboť podané odvolání je nepřípustné, a to s odkazem na § 259 odst. 4 daňového řádu, který stanoví, že proti rozhodnutí ve věci prominutí daně nebo příslušenství daně nelze uplatnit opravné prostředky. V případě žalobkyně se jednalo o odvolání podané proti rozhodnutí ve věci prominutí příslušenství daně (rozhodnutí o zamítnutí žádosti).
7. Dále žalovaný konstatuje, že se nemohl v napadeném rozhodnutí meritorně věnovat důvodům, pro které správce daně nevyhověl žádosti žalobkyně o prominutí pokuty, neboť odvolání bylo nepřípustné.
8. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Dne 29. 8. 2022 se u zdejšího soudu konalo jednání, při kterém obě strany setrvaly na svých dosavadních návrzích a argumentech.
11. Žaloba není důvodná.
12. Úvodem je nutno zdůraznit, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobkyně zamítnuto jako nepřípustné. Soud se tak v nynějším řízení může věnovat toliko jediné otázce, a to právě přípustnosti řádného opravného prostředku proti rozhodnutí správce daně o neprominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení. Zcela mimo předmět nynějšního řízení leží otázky, které se žalobkyně snaží učinit ústředními, tedy její námítka týkající se vlastního neprominutí pokuty. V tomto směru nezbývá než konstatovat, že žalobkyně zvolila naprosto nevhodný způsob své obrany, protože námítka, jež se snaží vnést do tohoto řízení, by měly své místo v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 8497345/19/2003-52522-105438, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o prominutí pokuty. Soud vážil, zda neučinit předmětem svého přezkumu vzhledem k obsahu žaloby a dalších podání žalobkyně a

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

k charakteru jejích námitek právě toto rozhodnutí, nicméně shledal, že ve vztahu k tomuto rozhodnutí by byla žaloba podána opožděně a jeho věcnému přezkumu by se věnovat stejně nemohl.

13. Soud se tedy věnoval otázce přípustnosti odvolání proti rozhodnutí o neprominutí pokuty. Podle § 2 odst. 5 daňového řádu *příslušenstvím daně se rozumějí úroky, penále, pokuty a náklady řízení, jsou-li ukládány nebo vznikají-li podle daňového zákona*. Pokuta (resp. povinnost uhradit pokutu) za nepodání kontrolního hlášení vzniká na základě § 101h zákona o dani z přidané hodnoty, tedy na základě daňového zákona. Lze učinit dílčí závěr, že pokuta za nepodání kontrolního hlášení je příslušenstvím daně ve smyslu daňového řádu. Návazně na to se aplikuje § 259 odst. 4 daňového řádu, podle kterého proti rozhodnutí ve věci prominutí příslušenství daně nelze uplatnit opravné prostředky, tedy ani odvolání [srov. § 108 odst. 1 písm. a) daňového řádu]. Soudu nezbyvá než se ztotožnit s žalovaným a s jeho závěrem vysloveným v žalobou napadeném rozhodnutí, že odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o neprominutí pokuty nebylo přípustné.
14. K právě uvedenému soud rovněž připomíná, že v rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 8497345/19/2003-52522-105438, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o prominutí pokuty, byla žalobkyně řádně poučena, že proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 259 odst. 4 daňového řádu uplatnit opravné prostředky.
15. V průběhu soudního řízení a následně rovněž při jednání poukázala žalobkyně na to, že nebylo-li přípustné proti rozhodnutí o neprominutí pokuty odvolání, mělo být její podání vyhodnoceno jako námitka podle § 159 daňového řádu. Ani v tomto bodě nemůže dát soud žalobkyni za pravdu. Podle § 159 odst. 1 daňového řádu, ve znění do 31. 12. 2020, *proti úkonu správce daně při placení daní, nejde-li o rozhodnutí, u kterého zákon připouští podání odvolání, může osoba zúčastněná na správě daní uplatnit námitku ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu dozvěděla*. Námitku tak bylo možno uplatnit jen proti úkonu správce daně při placení daní. Placení daní je pak upraveno v hlavě V části třetí daňového řádu (tj. § 149-232). Řízení o prominutí daně nebo příslušenství daně není úkonem správce daně při placení daní a je upraveno v jiné partii daňového řádu, a to v části páté (§ 255-265). Tedy ani z obsahového, ani ze systematického hlediska nebylo možné proti rozhodnutí o neprominutí pokuty podat námitku. Proto ani nebylo na místě předmětné podání žalobkyně vyhodnotit jako námitku.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

1. Soud na základě shora uvedeného uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
2. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. srpna 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

z důvodu nepřítomnosti předsedy senátu
podepsal písemné vyhotovení rozhodnutí v souladu
s § 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s. člen senátu Vadim Hlavatý

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.